

ТАК,
ЛЮБА, САМЕ
ВИМИКАЮ.

ЯК
ВОНА?

НАСПРАВДІ, ЧИ
ВОНА ПРОСТО ПАНІКУЄ,
БО НЕ ХОЧЕ ЇХАТИ НА
ТРЕНУВАННЯ?

ТА НІ, Я ЗНАЮ,
ЩО ТИ ЗНАЄШ, АЛЕ
ОСТАННІМ ЧАСОМ ВОНА...
ЧОМУ РАПТОМ ОДИНАДЦЯТЬ
ЦЕ СКЛАДНИЙ ВІК? ХІБА ВСЕ
ЦЕ НЕ МАЄ ПОЧАТИСЯ
У ТРИНАДЦЯТЬ?

ТО В НЕЇ Є
ТЕМПЕРАТУРА?

Я ТАК ТІЛЬКИ КАЖУ.
НЕ ХОЧУ ЇЇ ЗМУШУВАТИ, АЛЕ
ВОНА ПРИЙНЯЛА РІШЕННЯ І
МАЄ НАВЧИТИСЯ ЙОГО
ДОТРИМУВАТИСЯ.

НЕ МОЖНА
ПОШМОРГАТИ НОСОМ
І НІКУДИ НЕ ЙТИ, БО
ХОЧЕШ ДИВИТИСЯ
СЕРІАЛИ.

ДОБРЕ, СЛУХАЙ: Я
БУДУ ВДОМА ХВИЛИН ЗА
СОРОК. ДО ТОГО ЧАСУ
ВОНА МАЄ ВИРІШИТИ,
ЧИ СПРАВДІ ХВОРА.

ТАК БУДЕ
ЧЕСНО?

КОЛИ Я БУВ МАЛИЙ І ТОНУВ
У ВЛАСНИХ ШМАРКАХ, БАТЬКО
ВСЕ ОДНО ВІДПРАВЛЯВ МЕНЕ
НА ТРЕНУВАННЯ.

І Я ВИРІС
НОРМАЛЬНИМ,
ХІБА НІ?

МИ З БАТЬКОМ НЕ СПІКУЄМОСЯ З
БАГАТЬОХ ПРИЧИН. НЕ ЧЕРЕЗ ЦЕ.

Я НЕ ХОЧУ
ЗМУШУВАТИ ЇЇ
РОБИТИ ТЕ, ЧОГО
ВОНА НЕ ХОЧЕ.

АЛЕ МЕНІ ЗДА-
ЄТЬСЯ, ЩО ВОНА
ХОЧЕ, ПРОСТО НЕ
ЗІЗНАЄТЬСЯ.

МИ НЕ ПРОСТО ТАК ВИРІШИЛИ РО-
СТИТИ ЇЇ ТА ХЛОПЦІВ У ГОТЕЛІ.

ЇЇ ТРЕБА БУТИ
СИЛЬНІШОЮ. ТУТ
НЕ ЗАВЖДИ ВСЕ СКЛАДА-
ЄТЬСЯ ТАК, ЯК ХОЧЕТЬСЯ,
А ТОМУ ДОВОДИТЬСЯ
ПІДАШТОВУВАТИСЯ.

ВОНА
МУСИТЬ ЦЕ
ЗРОЗУМІТИ.

СЛУХАЙ, Я НЕ ПОЇДУ ПОТЯГОМ,
ЗАМОВЛЮ ТАКСІ, ПРИЙДУ ТРОШКИ
РАНІШЕ І САМ ІЗ НЕЮ
ПОГОВОРЮ.

Я СПРАВДІ ДУМАЮ, ЩО
ВОНА ХОЧЕ ПОЇХАТИ. ПРОСТО
ХВИЛЮЄТЬСЯ. А ЯКЩО НІ, ТО
ЇХАТИ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО.

ЯКОСЬ
ВИРІШИТЬСЯ.

Я В МАШИНІ-- ТОВА, НАСПРАВДІ
В ЛІФТІ. Я ЗАМОВЛЮ ТАКСІ Й
ПЕРЕНАБЕРУ ТЕБЕ.

Я ВЖЕ
НЕ МОЖУ
ГОВОРИТИ. ЗАРАЗ
ПЕРЕДЗВОНЮ.

ХВИЛИНКУ.

І Я ТЕБЕ.

ДІНЬ

О, ДЖОНЕ.
ЯК ВОНО?

ІДУ РАНІШЕ, ЩОБ
ВСТИГНУТИ НА ТРЕНУ-
ВАННЯ ДОНЬКИ.

ФУТБОЛ. ВОНА ЙОГО
НЕНАВИДИТЬ, АЛЕ ІНОДІ ДУЖЕ
ЛЮБИТЬ. І В НЕЇ ДУЖЕ ДОБРЕ
ВИХОДИТЬ, ЯКЩО ВОНА НЕ...

ТАКЕ.

ТИ Ж ПРО ДОНЬКУ, ТАК?
СКІЛЬКИ ЇЙ УЖЕ?

Я ДОСІ
ПАМ'ЯТАЮ, ЯК
ВОНА СТРИБНУЛА В
КАЛЮЖУ НА ПІКНІКУ.
ВСІ РЕГОВАЛИ.
ДУЖЕ МИЛА
МАЛА.

ДЯКУЮ. ТАК, ЇЙ
УЖЕ ОДИНАДЦЯТЬ. ЦЕ
ЗДАВАЛОСЯ... ЯКОСЬ
НЕРЕАЛЬНО.

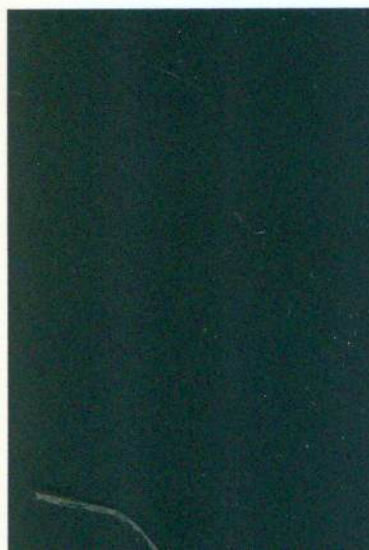
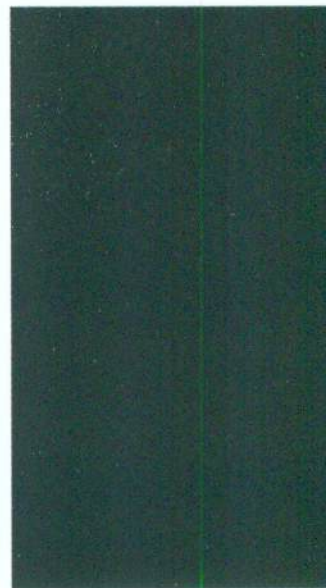
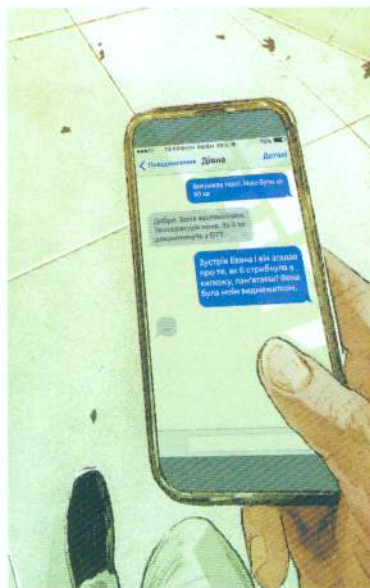
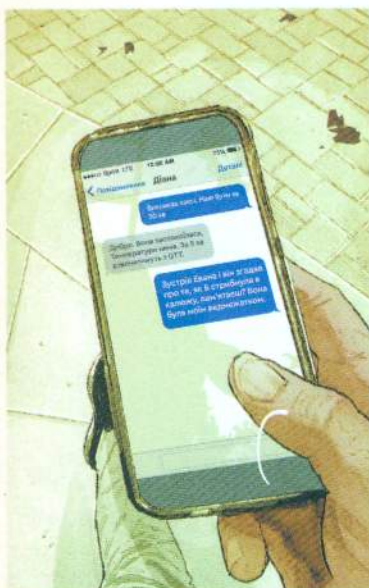
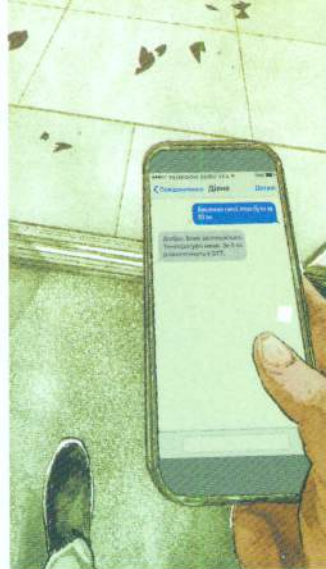
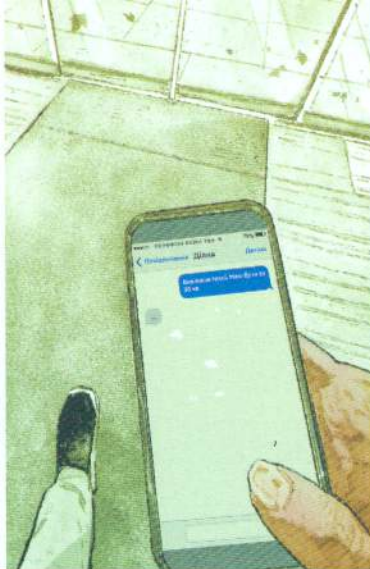
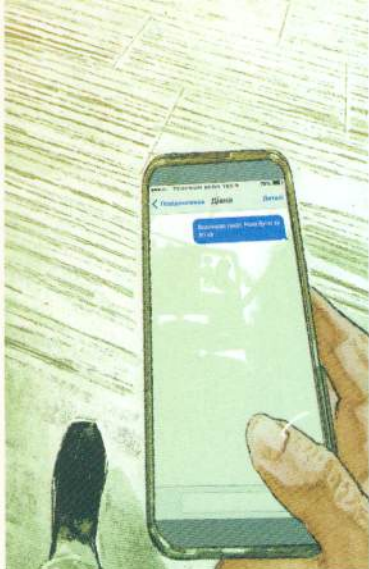
КОЛИ ВОНИ
НАМАГАЮТЬСЯ
ЗРОЗУМІТИ ВСЕ
НАВКОЛО Й УСЮДИ
СТРИБАЮТЬ БЕЗ
СТРАХОВКИ.

А ВСЕ НОВЕ
ДАЄТЬСЯ @@@@
ЯК ВАЖКО.
НУ, ТАКЕ.

НУ,
ТОДІ ШАСТИ
ТОБІ.

ВПЕВНЕНИЙ,
УСЕ БУДЕ ДОБРЕ.

ДЯКУЮ.
ГАРНОГО ТОБІ
ВЕЧОРА.

PLAY ▶

«ВАНТАЖИТЬСЯ.
ЗАРАЗ ПОЧНЕТЬСЯ».

«ОСЬ ТУТ».

«ОТЖЕ, ПОНЕДІЛОК. ЦЕ
ДЖОН ОУТС, ЖЕРТВА».

«МИ ЙОГО
СПОВІЛЬНИЛИ.
ДИВИМОСЯ КАДР
ЗА КАДРОМ».

«ЩОЙНО ЗАВЕРШИВ ПРАЦЮВАТИ.
ЗАЗВИЧАЙ СІДАЄ НА МЕТРО, АЛЕ
ТОГО ДНЯ ВИКЛИКАВ ТАКСІ».

«ТЕПЕР ДИВИСЯ
ЛІВОРУЧ».

«А ОСЬ І ЗАГАДНИК.
ДІСТАВ ЗБРОЮ ДО ТОГО,
ЯК ПОТРАПИВ У КАДР».

«У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ ЦЕ
ЛИШЕ КІЛЬКА СЕКУНД».

«ОСЬ І
ПОСТРІЛ».

«БАЧИШ? У
ПРАВІЙ РУЦІ».

«АЛЕ ВІН ДІЄ БЕЗ
ЖОДНИХ ЗВОЛІКАНЬ».

«НЕ ВИДНО, ЧИ ВІН
ЩОСЬ СКАЗАВ. МИ ПЕРЕ-
ВІРИЛИ, І ГУБИ НАЧЕ НЕ
РУХАЮТЬСЯ».

«ЗДІЙМАЄТЬСЯ ПАНИКА,
ЛЮДИ ТІКАЮТЬ».

«ЗАГАДНИК ОПУСКАЄ
ЗБРОЮ. НІ НА КОГО НЕ
НАВОДИТЬ».

«ЛЮДИ ДОСІ ТІКАЮТЬ.
ВІН КИДАЄ ЗБРОЮ БІЛЯ ТІЛА
ОУТСА. І ВОНА БУДЕ ТАМ ДО
НАШОГО ПРИБУТТЯ».

«ВІН ДУЖЕ СПОКІЙНИЙ,
НЕ КРИЧИТЬ ЧИ ЩЕ ЩОСЬ, УСЕ
ПРОФЕСІЙНО. НАСКІЛЬКИ МИ
РОЗУМІЄМО, НІЧОГО
НЕ КАЖЕ».

«ЗАРАЗ ДО НЬОГО
НАВЛИЖАЄТЬСЯ ПАТРУЛЬНА
МАШИНА, У ЙОГО БІК ВІЖИТЬ
ОФІЦЕР І КРИЧИТЬ».

«ВІН ЧУЄ. БЕЗСУМНІВНО».

«І ТОДІ ПОВЕРТАЄТЬСЯ
ДО КАМЕРИ».